

ІННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ З ІНКЛЮЗИВНОЮ СКЛАДОВОЮ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ І–ІІ РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ

О. Н. Литвинова, І. Р. Стадницька

*ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет
імені І. Я. Горбачевського МОЗ України»
ТзОВ Медичний коледж «Монада» м. Львів*

У статті показано інноваційні форми управління у вищих навчальних закладах І–ІІ рівнів акредитації із певною інклюзивною часткою.

INNOVATIVE MANAGEMENT IN EDUCATIONAL INSTITUTIONS WITH INCLUSIVE COMPLEX IN HIGHER EDUCATION INSTITUTE OF I-II ACCREDITATION LEVELS

O. N. Lytvynova, I. R. Stadnitskaya

*I. Horbachevsky Ternopil State Medical University
Medical College Monada*

The article shows innovative forms of management in higher educational institutions of I-II accreditation levels with a certain inclusive share.

Вступ. Будь-яка система, перебуваючи в ситуації невизначеності зовнішнього середовища, потерпає від проблем розбудови чіткої стратегії розвитку. Заклади охорони здоров'я, як і освітні заклади медичного профілю, сьогодні перебувають не лише в середовищі зовнішньої невизначеності, а ще і в середовищі невизначеності власної сфери охорони здоров'я. Недовершені реформи галузі, практична відсутність адаптаційних механізмів до ринкових умов, проблемність фінансування, закостенілість управління і брак професійних управлінських кадрів призводять до швидкого паралічу їх діяльності.

Лише виражені інноваційні процеси здатні вивести ці заклади із функціонального колапсу, а адекватне управління даними інноваційними процесами сприятиме успішній стратегічній лінії розвитку як закладу зокрема, так і системи охорони здоров'я загалом.

Інновація – нововведення в галузі техніки, технології, організації праці або управління, основані на використанні досягнень науки і передового досвіду; кінцевий результат інноваційної діяльності.

Інновації – об'єкти впровадження чи процес, що приводить до появи нового – новації.

У науковий лексикон цей термін вперше ввів Й. Шумпетер, що в буквальному перекладі означає «втілення наукового відкриття, технічного винаходу в новій технології або новому виді виробу» [1]. Крім того, інновація розглядалася Й. Шумпетером як нова функція виробництва, її нова комбінація.

Розрізняють кілька видів інновації, що базуються на об'єкті. Ми у своєму дослідженні розглядаємо управлінську інновацію як реорганізацію структури управління та дотично соціальну, як запровадження заходів із метою покращення освітнього процесу.

Основна частина. Приклад ряду розвинених країн показує, що саме інноваційні методи в управлінні дають раціональний і ефективний результат розвитку керованої системи [2].

Менеджмент освітніх інновацій є сучасним напрямом розвитку науки про управління, в якому розкривається вплив інвестицій та інновацій на розвиток людських, матеріальних і фінансових ресурсів у закладах освіти з метою якісного покращення основних показників їхньої діяльності. До інноваційного виду діяльності ми віднесли й діяльність керівників різних рівнів навчальних закладів, одним із завдань яких є забезпечення рівноправних умов навчання і

розвитку студентів з різними психофізичними особливостями. Суттю інноваційного підходу в управлінні навчальним закладом є прийняття керівником закладу ефективного рішення, в даній ситуації – застосування основ інклюзивної освіти у ввіреному закладі, прийняття наукових засад менеджменту освітніх інновацій, мета яких полягає у реалізації сукупності організаційно-управлінських, соціально-економічних і соціально-культурних цілей. Досягнення таких цілей забезпечується: розв'язанням відповідних завдань менеджменту освітніх інновацій, зміною наукових підходів і принципів в управлінні, розробці та застосуванні нових законів, закономірностей. Втілюючи основні завдання менеджменту освітніх інновацій керівник переводить заклад у якісно новий стан, який базується на розширенні й поглибленні функціональних обов'язків учасників навчально-виховного процесу, створюючи правові, організаційні та психологічні умови забезпечення експериментальної діяльності [3].

В основі інноваційного управління навчальним закладом з інклюзивною складовою є модульна організаційна структура, яка характеризується: багатоступеневістю, розгалуженістю за напрямками діяльності, структурованістю за об'єктами управління. Сучасний зміст управління інноваційними закладами в освіті характеризується новими функціями і технологіями управління, оновленими формами і методами. Вони виникли внаслідок розвитку науки управління і нових її галузей. Ефективне виконання великої кількості управлінських функцій (прогностичної, менеджерської, політико-дипломатичної, представницької, консультативної) можливе за умов застосування колективної («командної») технології управління – проектно-інноваційної технології управління навчальним закладом, в якому керівник здійснює управлінську діяльність делеговано, передаючи право виступати додатковими суб'єктами управління іншим учасникам навчально-виховного процесу. Важливу роль у формуванні іміджу такої організації відіграє не сам керівник, а керівники

проектних груп – члени педагогічного колективу, які беруть участь в інноваційній діяльності. Таким чином, варто відзначити, що якісна зміна наукових засад в управлінні навчальними закладами як у меті управління, так і в управлінській технології сприяє виникненню нових тенденцій в управлінні, як: впровадження педагогічних інновацій (інклюзивної освіти), здійснення керівником підприємницької діяльності й отримання різних видів інвестицій, відповідність освітянських послуг міжнародним стандартам, вмотивованість учасників до опанування основ менеджменту освітніх інновацій. Розглянуті підходи допоможуть конкурентоспроможності навчальних закладів різних типів і форм власності [4]. На основі розширення освітніх послуг і шляхів застосування комплексних інновацій (педагогічних, психологічних, медичних та соціальних) виникає потреба у підготовці кадрів нового ґатунку, спроможних працювати в мультидисциплінарній команді, яка зможе здійснювати експериментальний науковий аналіз практичних соціальних послуг [5]. Якщо наукові досягнення користуються попитом і авторитетом у населення, то це дає можливість науці заробляти гроші на втілення своїх досягнень, створення інноваційних (ресурсних, моніторингових) центрів спроможних себе забезпечувати, допомагаючи державі у реалізації проектів із покращення, попередження, реабілітації здоров'я людей не тільки з особливими потребами.

Висновки. 1. У період вступу України до європейської спільноти іде пошук шляхів активізації інноваційної діяльності та усвідомлення сутності і форм її організації.

2. В освітньому процесі термін «інновація» активно використовують як самостійно, так і для визначення споріднених понять: «інноваційний процес», «нововведення» тощо.

3. У ВНЗ I-II рівнів акредитації інноваційне управління особливо актуально в умовах запровадження інклюзивної складової, що є необхідною умовою імплементації у європейський простір.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Шумпетер Й. Теория экономического развития (Исследование предпринимательской прибыли, капитала, кредита, процента и цикла конъюнктуры) / Й. Шумпетер. – М. : Издательство «Прогресс», 1982. – 454 с.

2. Prajogo D. The relationships between quality? Innovation and business performance an empirical study / D. Prajogo, P. Ahmed // International Journal of Technology Management. – 2007. – Vol.9, №4. – P. 380–405.

3. Амоша О. І. Інноваційний шлях розвитку України: проблеми та рішення / О. І. Амоша // Економіст. – 2005. – № 6. – С. 28–33.

4. Амосов А. Вопросы перехода к инновационному типу воспроизводства / А. Амосов // Экономист. – 2008. – № 5. – С. 23–33.

5. Литвинова О. Н. Системно-структурна концептуальна модель підготовки майбутніх керівників закладів охорони здоров'я України на шляху інтеграції у європейський простір / О. Н. Литвинова // «Science of the XXI century: problems and prospects of researches» Vol.5, August 2017 Warsaw, Poland. О. Н. р.55 О. Н. 59

Отримано 20.07.17